

եւ միշտ է ժամանակը ամու՛ր օգնութեան ձեռք կարկառելու: Ծառը գեղեցիկ է ու առողջ ոչ միայն իր բունով, այլեւ՝ իր ճշգրտով: Ծառէն կոտորուած ու անջատուած ամէն մէկ ճիւղ կը գօսանայ եւ կը դատապարտուի մահուան անկենդանութեան: Իւրաքանչիւր հայ ամուստ սրտի անկեղծ պարֆ մ'ունի իր ցեղին, հաւառքին ու մշակոյթին: Ասիկա քաղցր ու սրբազան պարտքն է մեր լինելութեան, գոյատեւման, բարգաւաճման, բարեգարդման ու յաւերժացման: Այդ պարտքը մեզի կը ներկայանայ զանազան ձեւերով: ոմանք կոչուած են երկրի պաշտպանութիւնը ստանձնելու, այլք՝ նիւթական մեծամեծ գործողութիւններ կատարելու, իսկ ուրիշներ՝ մշակոյթին սպասաւորելու ու անոր գանձարանը հարստացնելու: Ամէն ոք իւրովսանն հարկ է որ լիովին, ամենայն հոգածութեամբ ու բժախնդրութեամբ կատարէ իրեն առաջադրուած կամ վիճակուած պարտականութիւնները, ազգին պահանջները եւ չսպասէ որ ազգն իրեն ներկայանայ « խնդիրներով »: Երանի՛ր այն ազգին, որուն զաւակները հասած են գիտակցութեան այդ մակարդակին, վասնզի այդ ազգը կարիք ա՛նտի չզգայ այլեւս լապտերն Ի ձեռին, օր ցերեկովն արդ փնտռելու, խնդիրը ներկայացնելու եւ ... օգնութիւն մուրալու:

ԶԵՆՈՐ ՔԶՆՅ. ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ

Վ Ա Զ Ք

Մերթ կը վազենք գառիվե՛ր, մերթ կը սուրանք դարիվար.
Հարթափայրեր ալ կ'անցնինք, ոգեւո՛ր կամ հեւասպառ.
Հրամանն է անլեղլ ի. կասիլ, կենալ՝ մեզ չկա՛յ.
Գետիճնն քլլայ լեռ կամ ձոր, հարթուղի կամ առապար:

ԾԱՆԱԳԱՐՀ ԽԱԶԻ

Խաղաղաւէտ, բերկրալի ափերուն մէջ մեր կեանքին,
Կը յայտնընին յեղակարծ՝ պահեր այնքա՛ն ցուրտ, մթին.
Խիճո՞ւ ու թախիծ. տեսիլ, վիշտ՝ իրերամերժ կայքեր են
Կ'անցնինք անոնց սեմերէն, սա՛՛ ճանապա՛րհն է խաչին: